

52. ἀξίαντι dividendum in duo vocabula
ἀξίαντι, et comā proximū delendum.

μεν. ἤν] λ. ἤν. vulgatum in prouto typographico

195. 68. πορ εἶεν accidit aliquid, e. c. ὁ δὲ τὰ τὸ
καὶ συγγινώσκειν κελύσω, aut saltem τὸ
χεῖν, ut subaudiatur συγγινώσκει ὁ δὲ τὰ τὸ
κελεύσω e superioribus repetitum.

196. 1. τὸ τὸ] λ. τὸ δέος, quod e proxime sequen-
tibz est suppleendum, aut δεινόν, eodem sensu.
99. comā delendum ad δέ. nam χεῖνω voluit ut
6. malletm φρονημά. cum ἀνέχουσιν.

19. πορ ἀρχῆς deest aliquid. e. c. κινδυνεύ-
ουσιν, aut αὐτῆς ὁ ἀγών ἐστ. 22^κ

197. 35. τε] λ. δὲ ὁβραεῶν μὲν ψ. 34.

198 78. f. ἐν ταύτῳ.
81. μήτε οἴκτω
199. 32. πορ Πέλοποννησίους
deest κωλύειν, aut finide quid.
200. 57. τε] λ. μὲν.
64. εἴ τι] malletm simplex εἴ.
69 75. ἄκ' ἂν ἄλλοις.

ωριτανὸν α
δ: Thucydides,
quod brevis dixit
id sic integrale e-
nunciasset: εὐη-
θείας οἴεσθαι,
ἔστις [ὡς εἴ τις
ἔστιν ὅς] οἴεσθαι.

80. f. προκατηγορίαν εἰ προγεγενημένην.
90. ἀλλήλων
201. 96. φέρειν χάριν dicitur non solum ille,
qui aliquem alium, hosti ejus, condonat, et ejus
arbitrio permittit, quem ad modum Laedaeo-
ni Plataeenses Thebanis condonabant, sed
etiam, ut hic loci, qui condonantur hostibus

victi: 99. τε] λ. τε.
202. 39. f. ἔδρατο. ἤματα, aut ἔρατε
49. facio cum illis codicibus, qui τε omittunt
54. πορ ἡμεῖς videtur ἡμεῖς deesse, aut
ἔφασκεν ὅντες.

hic. Hingno. orph. φων ἀνδρῶν ὡς ἐκάστη τις

203. 74. φ. ὡς ἐκάστη τις φων ἀνδρῶν ὡς ἐκάστη τις